

1. KORZECZNIK (2) *sb m*

o oraz e jasne.

sg *N* korzecznik (1). *pl N* korzeczniki (1).

Sł stp w innym znaczeniu, *Cn brak*, *Linde XVI* (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Koło napędowe młyna wodnego o łopatkach w kształcie skrzynek, które się napelniały wodą (2) :

Zwrot: »jako korzecznik mleć« = *dużo mówić, paplać* (1): Nie może być szczebietliwy/ By ząwždy miał być prawdziwy Co iáko korzecznik miele/ Nie przelátanie do niedziele. *RejZwierc* [233]v.

Wyrażenie: »koło korzecznik« (1): táb możelz zbudowác Młyn/ v którégó mogą być kołá korzeczniki/ ná pięć łtóp. *Strum Dv*.

Cf [**KORZECZNICA**]

AŻ